

Oikeustapauskokoelma

Asia C-384/17

**Dooel Uvoz-Izvoz Skopje Link Logistic N&N
vastaan
Budapest Rendőrfőkapitánya**

(Ennakkoratkaisupyyntö – Szombathelyi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság)

Ennakkoratkaisupyyntö – Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Maantiekuljetus – Verotukseen liittyvät säädökset – Direktiivi 1999/62/EY – Verojen ja maksujen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä – Tietulli – Jäsenvaltioiden velvollisuus vahvistaa tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset – Kiinteämääräinen seuraamusmaksu – Suhteellisuusperiaate – Direktiivin välitön sovellettavuus

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 4.10.2018

1. *Perusoikeudet – Rikosten ja rangaistusten suhteellisuusperiaate – Soveltamisala*

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohta, 51 artiklan 1 kohta ja 52 artiklan 1 kohta)

2. *Liikenne – Tieliikenne – Verotukseen liittyvät säädökset – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Direktiivi 1999/62 – Verojen ja maksujen kantaminen raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä – Jäsenvaltioiden velvollisuus vahvistaa tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset – Välittömän oikeusvaikutuksen puuttuminen*

(Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/62, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2011/76, 9 a artikla)

1. Suhteellisuusperiaate velvoittaa jäsenvaltiot toteuttamaan tavoitteiden toteuttamiseksi asianmukaiset toimenpiteet, joilla ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen niiden saavuttamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 17.4.2018, Egenberger, C-414/16, EU:C:2018:257, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämä periaate, joka myös taataan Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 49 artiklan 3 kohdassa, jossa määrätään, että rangaistus ei saa olla epäsuhteessa rikoksen vakavuuteen, velvoittaa jäsenvaltioita, kun ne soveltavat unionin oikeutta perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla. Siten seuraamuksen ankaruuden on vastattava kyseisen rikkomisen vakavuutta, ja mainittu edellytys johtuu sekä perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 kohdasta että perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdan mukaisesta periaatteesta, jonka mukaan rangaistuksen on oltava oikeassa suhteessa rikoksen vakavuuteen (ks. vastaavasti tuomio 20.3.2018, Garlsson Real Estate ym., C-537/16, EU:C:2018:193, 56 kohta). Tästä johtuu, että suhteellisuusperiaate edellyttää yhtäältä, että määrätty seuraamus vastaa rikkomisen vakavuutta, ja toisaalta, että seuraamuksen määrittämisessä ja sakon määrän vahvistamisessa otetaan huomioon kunkin yksittäistapauksen olosuhteet.

(ks. 40-42 ja 45 kohta)

2. Verojen ja maksujen kantamisesta raskailta tavaraliikenteen ajoneuvoilta tiettyjen infrastruktuurien käytöstä 17.6.1999 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/62/EY 9 a artiklassa säädetyllä oikeasuhteisuusvaatimuksella ei voida katsoa olevan välitöntä oikeusvaikutusta. Koska kansallisella tuomioistuimella on velvoite toteuttaa kaikki yleiset tai erityiset toimenpiteet, joilla voidaan varmistaa tämän säännöksen täytäntöönpano, sen täytyy tulkita kansallista oikeutta viimeksi mainitun säännöksen mukaisesti tai, jos tällainen unionin oikeuden mukainen tulkinta ei ole mahdollista, jättää soveltamatta kansallisia säännöksiä siltä osin kuin ne käsiteltävän asian olosuhteissa johtaisivat unionin oikeuden vastaiseen lopputulokseen.

Jotta suhteellisuusperiaate siis pantaisiin täytäntöön direktiivin 1999/62 yhteydessä, jäsenvaltioiden on toteutettava niiden kansallisen oikeuden mukaiset tarpeelliset oikeudelliset toimet, sillä kyseisen direktiivin 9 a artiklassa vahvistetaan velvoite, joka luonteeltaan vaatii näiden jäsenvaltioiden, joilla on laaja harkintavalta tämän veloitteen täytäntöönpanossa, toteuttamaa toimea. Tässä yhteydessä on todettava, ettei kyseiseen direktiiviin sisälly tarkempia sääntöjä näiden kansallisten seuraamusten vahvistamisesta ja ettei siinä varsinkaan vahvisteta mitään nimenomaista perustetta tällaisten seuraamusten oikeasuhteisuuden arvioimiseksi (tuomio 22.3.2017, Euro-Team ja Spirál-Gép, C-497/15 ja C-498/15, EU:C:2017:229, 38 kohta). Koska siis direktiivin 1999/62 9 a artikla edellyttää jäsenvaltioiden toimintaa ja antaa niille merkittävää harkintavaltaa, sen ei voida sisältönsä kannalta katsoa olevan ehdoton ja riittävän täsmällinen, mikä sulkee pois sen välittömän oikeusvaikutuksen.

Päinvastainen tulkinta johtaisi käytännössä yksinomaan kansalliselle lainsäätäjälle annetun harkintavallan poistamiseen, vaikka juuri lainsäätäjän tehtävänä on laatia asianmukainen seuraamusjärjestelmä direktiivin 1999/62 9 a artiklassa määritellyissä puitteissa. Tästä seuraa, että pääasian kaltaisissa olosuhteissa direktiivin 1999/62 9 a artiklassa säädettyä seuraamusten oikeasuhteisuusvaatimusta ei voida tulkita siten, että se velvoittaa kansallisen tuomioistuimen tulemaan kansallisen lainsäätäjän sijaan.

(ks. 51–55 ja 62 kohta sekä tuomiolauselma)